

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW.

Handwritten signature

Archiwum Biblioteki Tajnej
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. br. K. Świerczewskiego
Dział _____
Nr 07802

TAJNE

Egz. Nr (30)

kpt WÓJCICKI

**ZASADY ORGANIZACJI I PRACY TYŁÓW
DYWIZJI ARTYLERII PRZEŁAMANIA**

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
BIBLIOTEKA TAJNA
08476
Do czyt.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA - ARCHIWUM
Nr ewid. _____

12466

REMBERTÓW

SIEREJEN

1955

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW.

Archiwum Biblioteki Tajnej
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

Dział _____
Nr 07802

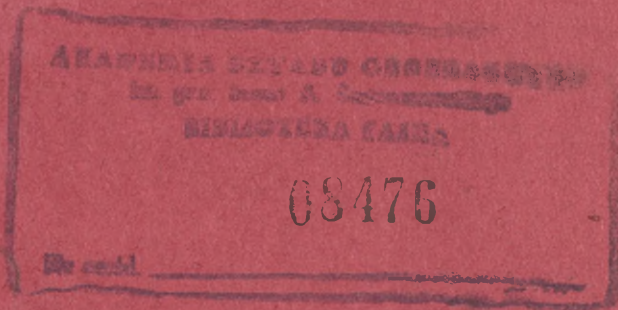
TAJNE

Egz. Nr _____

(30)

kpt WÓJCICKI

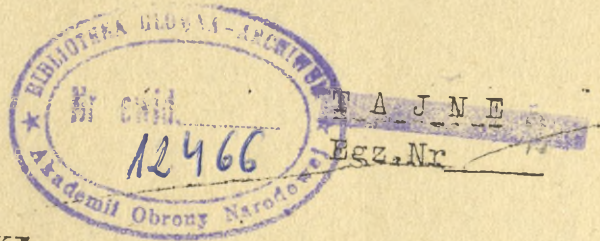
ZASADY ORGANIZACJI I PRACY TYŁÓW
DYWIZJI ARTYLERII PRZEŁAMANIA

Przew. Prot nr. 12357 Pa.

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. broni K. SWIERCZEWSKIEGO

KATEDRA TAKTYKI TYŁOW

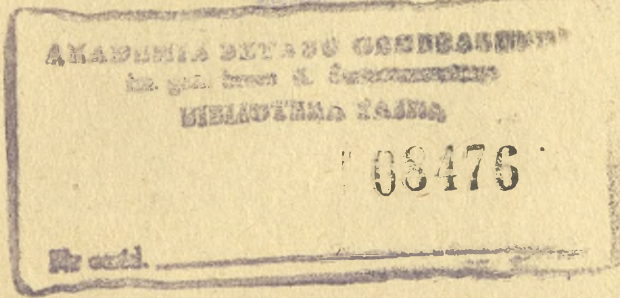

Kpt. WOJCICKI

ZASADY ORGANIZACJI I PRACY TYŁOW DYWIZJI
ARTYLERII PRZEŁAMANIA

Archiwum Biblioteki Tajnej
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. br. K. Swierczewskiego

Dział _____
Nr 07809

R o m b e r t ó w m a j 1 9 5 5 r .

TEMAT: Zasady organizacji i pracy tyłów dywizji artylerii przełamania /TAP/.

CEL: Zapoznać słuchaczy z zasadami i właściwościami organizacji i pracy tyłów dywizji artylerii przełamania.

CZAS: 2 godziny szkolne.

MET DA: Wykład.

ZAGADNIENIA: I Użycie DAP w walce i jego wpływ na organizację i pracę jej tyłów.

II. Organizacja tyłów DAP.

1. struktura organizacyjna tyłów DAP
2. Ugrupowanie i rozmieszczenie tyłów DAP w walce.

III. Praca tyłów DAP.

1. Zabezpieczenie materiałowe,
 - a/ zapasy materiałowe.
 - b/ Zaopatrywanie i organizacja dowozu
2. Zabezpieczenie medyczne.
3. Zabezpieczenie techniczne.

IV. Właściwości dowodzenia tyłami DAP.

I. UŻYCIĘ DAP" W WALCE I JEGO WPLYW NA ORGANIZACJĘ I PRACĘ

JĘJ TYTUŁ

Działania Armii Radzieckiej w czasie Wielkiej Wojny Narodowej wykazały olbrzymią rolę artylerii, która była jej główną siłą ogniową. Działania te wykazały, że artyleria umiejętnie użyta w ścisłym współdziałaniu z innymi rodzajami wojsk, w dużej mierze decyduje o powodzeniu walki.

Użycie broni atomowej i bojowych środków promieniotwórczych w walce, w zasadzie nie zmienia roli artylerii w zabezpieczeniu działań bojowych wojsk.

Artyleria, uwzględniając rolę broni atomowej jest nadal jednym z decydujących czynników zabezpieczających pomyślne wykonanie zadań wojsk w natarciu /obronie/.

Niezmiernie ważne zadanie w zabezpieczeniu działań bojowych wojsk ma do spełnienia DAP /będąca podstawowym związkiem artylerii OND/.

Najważniejsze wykorzystanie artylerii oraz zgranie jej wysiłków z wysiłkami piechoty /wojskami zmechanizowanymi/ i czołgami osiąga się między innymi przez odpowiednią organizację dowodzenia i współdziałania.

Organizacja dowodzenia artylerią w ogóle, a także i dywizją artylerii przekłamania polega między innymi na podziale środków artylerii między związki /oddziały/ piechoty /zmechanizowane/, - na ustaleniu stopnia podległości danym dowódcom związków /oddziałów/, celem umożliwienia współdziałania na korzyść wspieranych wojsk.

Dla ułatwienia dowodzenia tak rozdzielonymi oddziałami i związkami artylerii /do ognia pośredniego/ tworzy się grupy artylerii. Grupy te tworzy się na szczeblu armii Korpusu dywizji i pułku.

A więc, jak z powyższego wynika brygady / i dywizjony/ DAP przydzielonej do armii mogą wchodzić w skład armijnych korpuśnych, dywizyjnych lub pułkowych grup artylerii,

Zabezpieczając w ten sposób działania bojowe wojsk.

Dla wykorzystania cech i możliwości artylerii, zasadą jest użycie większości środków na głównym ^{kierunku} ~~podkierunku~~ /wysiłku/. Z tego więc wynika, że poszczególne brygady i dywizyjny DAP, jak też i DAP w całości będą z zasady wykorzystane na głównym kierunku /wysiłku/.

Przedstawione sposoby użycia DAP mające na celu najbardziej właściwo jej wykorzystanie, oraz zgranie jej wysiłków z wysiłkami wojsk, które ^{ona} wspiera wpływają na organizację i pracę tyłów DAP - t.j. tak:

1/ Użycie DAP do wzmocnienia oddziałów, związków piechoty lub zmechanizowanych /brygady, dywizyjny DAP wchodzi w skład armijny, korpusnych, dywizyjnych i pułkowych grup artylerii/ wpływa na to, że:

- DAP nie otrzyma samodzielnego pasa tyłów - jej pododdziały, oddziały i urządzenia tyłowe będą się rozmieszczały w pasach tyłów związków taktycznych na kierunku których znajduje się większość brygad.

Rejon dla rozmieszczenia tyłów DAP będzie określony rozkazem odpowiedniego dowódcy.

Tyły DAP nie będą posiadały także samodzielnych dróg dowozu i ewakuacji, korzystać będą natomiast z dróg dowozu i ewakuacji związków posiadających samodzielne pasy tyłów. Korzystanie z tych dróg będzie regulowane rozkazem /zarządzeniem/ tyłowym KA.

2/ Użycie DAP z zasady na głównym kierunku wysiłku/ powoduje:

- duże zużycie środków materiałowych a zwłaszcza amunicji, którą tyły DAP muszą zgromadzić na zabezpieczenie walki przeważnie w stosunkowo krótkim czasie. Wymaga to intensywnego dowozu amunicji tak w okresie przygotowawczym jak i w okresie walki /szczególnie ma to miejsce w natarciu/.

- trudności rozmieszczenia pododdziałów i urzędzeń tyłowych; - uwzględniając przy tym duże skupienie wojsk i tyłów, ich rozśrodkowanie rozmieszczenie oraz brak samodzielnego pasa tyłów - trudności te zwiększają się i utrudniają nie tylko samo rozmieszczenie ale i całą pracę tyłów a głównie dowóz.

3/ Różne wykorzystanie DAP - t.j. poszczególne brygady, i dywizjony mogą wchodzić w skład różnych grup artyleryjskich i działać często na różnych kierunkach /może to mieć miejsce w obronie/
- wpływa na całokształt planowania zabezpieczenia materiałowego oraz dowodzenia tyłami DAP utrudniając je i komplikując.

Doświadczenia Armii Radzieckiej wojny uczą nas, że DAP często była przetrzucana, z jednej armii do drugiej, z jednego odcinka na drugi - co wpływało na częste zmiany bazowania dywizji oraz wywoływało dodatkowe trudności w pracy tyłów związane z przewozem zapasów środków materiałowych na znaczne nieraz odległości.

Posiadanie przez DAP dużej ilości różnorodnej i skomplikowanej techniki /różne systemy dział, moździerze, ciągniki samochodowe, traktory, samochody/, komplikuje pracę tyłów DAP i wymaga zwrócenia szczególnej uwagi na zagadnienia ewakuacji, dezaktywacji i remontu tej techniki.

Użycie DAP w walce oprócz wpływu na organizację /tj. na ugrupowanie i rozmieszczenie/ i pracę tyłów wpływa także na strukturę organizacyjną tyłów DAP.

Do właściwości struktury organizacyjnej pododdziałów i oddziałów tyłowych DAP / w odróżnieniu od związków piechoty/ należy zaliczyć:

- silniejsze siły i środki pododdziałów i oddziałów dowożących amunicję;
- słabsze siły i środki pododdziałów medycznych.

II. ORGANIZACJA TYŁÓW DAP.

1. Struktura organizacyjna tyłów DAP.

a/ Dywizja artylerii przełamania.

Z ramienia dowódcy dywizji tyłami DAP dowodzi bezpośrednio szef tyłów DAP. Jest on organizatorem tyłów i kieruje całokształtem ich pracy - zgodnie z decyzją i wytycznymi dowódcy dywizji.

Szefowi tyłów DAP jako organ pracy podlega wydział tyłów w skład którego wchodzi:

- sekcja organizacji i planowania;
- sekcja żywnościowa;
- sekcja materiałów pednych i smarów;
- sekcja mundurowa;
- sekcja finansowa;
- szef służby medycznej.

Prócz szefa tyłów dywizji tyłami DAP kierują w zakresie ich dotyczącym:

- pomocnik dowódcy dywizji do spraw technicznych;
- szef uzbrojenia dywizji.

Jednakże pomocnik dowódcy do spraw technicznych i szef uzbrojenia obowiązani są uzgadniać z szefem tyłów DAP oraz wykonywać jego zarządzenia związane:

- z rozmieszczeniem podlogłych im urządzeń tyłowych;
- z organizacją ochrony i obrony urządzeń tyłowych;
- z organizacją dowozu i ewakuacji /szczególnie z wykorzystaniem środków transportowych, dróg dowozu i ewakuacji/.

Pododdziały, oddziały tyłowe DAP.

Szefowi tyłów DAP bezpośrednio podlega batalion samochodowo-transportowy.

który składa się z: dowództwa w skład którego wchodzi:

- ~~dowództwo~~ dowódca batalionu:
 - zastępca do spraw politycznych/podlega mu sekcja polityczna/;
 - zastępca do spraw linjowych

- pomocnik do spraw zaopatrzenia, któremu podlega:
 - sekcja tyłów;
 - pluton gospodarczy.
- pomocnik do spraw technicznych któremu podlega:
 - sekcja techniczna;
 - pluton remontowy;
 - stacja ładowania akumulatorów /dwie/
- sztabu;
- ruchomego magazynu amunicyjnego;
- ruchomego magazynu żywnościowego;
- ruchomego magazynu mps; w tym każda
- trzech kompanii dowozu amunicji /- kompanie:
 - trzy plutony dowozu amunicji;
 - drużyna remontowa.
- kompanii transportowej, w skład której wchodzi:
 - pluton dowozu mps;
 - pluton dowozu żywności;
 - drużyna remontowa;

Batalion samochodowo-transportowy posiada następujące środki transportowe:

- samochody osobowe i osobowo-terenowe - 2
- samochody ciężarowe szosowe - 315
- samochody specjalne - 24
- przyczepy - 5 /w tym 4 specjalne/
- motocykle - 6

Batalion samochodowo-transportowy wykonuje następujące zasadniczo zadania:

- rozwija w walce DPZ;
- pobiera środki materiałowe w armijnych składach i dowozi je do DPZ;
- utrzymuje i przewozi zapasy ruchome dywizji;
- w pewnych wypadkach dowozi środki materiałowe z DPZ do urządzeń tyłowych brygad i dywizjonów, a nawet na SO /wtedy gdy armia dowozi na DPZ/;
- wykonuje przewozy związane z ewakuacją.

Szefowi sekcji żywnościowej podlega piekarnia polowa
Szefowi sekcji mundurowej bezpośrednio podlega
ruchomy warsztat naprawy umundurowania /RWNW/.

Szefowi służby medycznej dywizji podlega kompania medyczna. Kompania ta posiada następujące środki transportowe:

- samochody sanitarno - 5;
- samochody ciężarowe - 7;
- samochody osobowo-terenowe - 2;

Zadaniem kompanii jest:

- rozwijanie w walce PFM;
- ewakuacja rannych, porażonych oraz udzielenie im kwalifikowanej pomocy medycznej.

Pomocnikowi dowódcy dywizji do spraw technicznych, którego organem pracy jest wydział techniczny podlega:

- ruchoma baza remontu samochodowego /RRRS/, która posiada:
 - 2 samochody osobowo-terenowe;
 - 4 samochody specjalne;
 - 4 samochody ciężarowe;
 - 2 motocykle;
 - 4 przyczepy.

Zadaniem RRRS jest rozwijanie w walce punktu zbiórki wozów uszkodzonych /PZWU/, ewakuacja i remont uszkodzonych pojazdów.

Szefowi uzbrojenia dywizji, którego organem pracy jest wydział uzbrojenia, bezpośrednio podlega:

- ruchomy warsztat artyleryjski /RWArt/, który posiada:
 - 2 samochody specjalne /warsztaty/.
 - 7 samochodów ciężarowych;
 - 2 samochody osobowo-terenowe.

Zadaniem RWArt jest ewakuacja i remont sprzętu artyleryjskiego.

b/ Brygada artylerii haubic /BAH/.

Z ramienia dowódcy brygady tyłami BAH kieruje bezpośrednio pomocnik dowódcy do spraw zaopatrzenia.

Pomocnikowi dowódcy brygady do spraw zaopatrzenia podlega jako organ pracy sekcja tyłów w skład której wchodzi:

- szef zaopatrzenia żywnościowego;
- szef zaopatrzenia w mps;
- szef zaopatrzenia mundurowego;
- szef zaopatrzenia finansowego.

Prócz pomocnika dowódcy do spraw zaopatrzenia tyłami BAH - w zakresie ich dotyczącym kierują:

- pomocnik dowódcy do spraw technicznych;
- szef uzbrojenia;
- strażnik lekarz.

Pomocnikowi dowódcy BAH do spraw zaopatrzenia bezpośrednio podlega pluton gospodarczy, który:

- rozwija w walce brygadowy punkt gospodarczy, w którym rozmieszczają się: - skład żywnościowy,
- skład mps;
- warsztat mundurowy i zapas umundurowania;
- kuchnia dla pododdziałów tyłowych.
- pobiera żywność i mps w DPZ /DAP/;
- utrzymuje i przewozi zapasy ruchome żywności, mps oraz umundurowania;
- wykonuje przewozy związane z ewakuacją.

Pomocnikowi dowódcy brygady do spraw technicznych, którego organem pracy jest sekcja techniczna podlega:

- pluton remontowy /ewakuacja i remont pojazdów/;
- stacja ładowania akumulatorów.

Szefowi uzbrojenia, którego organem pracy jest sekcja uzbrojenia - podlega warsztat artyleryjski, którego zadaniem jest ewakuacja i remont sprzętu artyleryjskiego.

Starszemu lekarzowi brygady podlega ambulans sanitarny, który rozwija w walce brygady punkt medyczny, ewakuuje i udziela pomocy rannym i porażonym.

Każdy dywizjon BAH posiada następujące pododdziały tyłowe podległe dowódcy dywizjonu:

- 1/ pluton amunicyjny, którego zadaniem jest:
 - rozwijanie w walce dywizyjnego punktu amunicyjnego;
 - pobieranie amunicji z DPZ /DAP/ i dawóz. jaj Ha SO;
 - utrzymuje i przewozi zapasy ruchome amunicji;
 - wykonuje przewozy związane z ewakuacją.

- 2/ Drużyna remontowa, której zadaniem jest ociekacja i remont pojazdów /drobno remonty/.
- 3/ Drużyna gospodarcza - której zadaniem jest:
 - rozwijanie dywizyjnego punktu żywnościowego;
 - pobieranie żywności z brygadowego punktu gospodarczego;
 - przygotowanie gorącej strawy i dostarczanie jej do baterii.

Brygady artylerii haubic ciężkich /BAHC/, oraz brygada moździerzy 160 mm /BM/ wchodząca w skład BAP posiadają podobną strukturę organizacyjną tyłów jak brygada artylerii haubic /BAH/.

c/ Brygada artylerii raketowej

Brygada artylerii raketowej posiada podobną strukturę organizacyjną jak wymieniono brygady za wyjątkiem następujących zmian:

1. Pomocnikowi dowódcy brygady do spraw zaopatrzenia podlega zamiast plutonu gospodarczego - pluton transportowo-gospodarczy, który składa się:
 - z drużyny transportowej;
 - i z drużyny gospodarczej.
2. W dywizjonie znajduje się pluton zaopatrzenia składający się z:
 - drużyny dowozu amunicji;
 - drużyny gospodarczej.

wymienionych

poza tym w dywizjonie jak i w dywizjonach przeszłych brygad znajduje się drużyna remontowa.

2. Ugrupowanie i rozmieszczenie tyłów DAP w walce.

A/ Zasady ogólne.

Ugrupowanie i rozmieszczenie tyłów DAP w walce musi być dostosowane do ugrupowania artylerii, do jej użycia i zadań. Powinno ono uwzględniać kolejność potrzeb i odpowiadającą jej kolejność rozmieszczenia poszczególnych urządzeń zgodnie z ich przeznaczeniem i charakterem pracy.

Rozmieszczenie urządzeń tyłowych zależy także od użycia broni atomowej.

Ugrupowanie i rozmieszczenie tyłów DAP zależno jest
nię od:

- rodzaju działań bojowych;
- rodzaju podziału, użycia i ugrupowania brygad, dywizjonów;
- przeznaczenia i charakteru pracy urządzeń tyłowych;
- rodzaju stosowanych środków walki/głównie od użycia broni atomowej/;
- warunków terenowych itp.

Tyły DAP rozmieszcza się w natarciu bliżej ugrupowania artylerii/bliżej linii frontu/, natomiast w obronie odsuwa się je na większe odległości.

Należy zaznaczyć, że orientacyjne odległości, na jakich rozmieszcza się urządzenia tyłowe artylerii liczy się z zasady od stanowisk ogniowych, odmiennie więc jak w piechocie /wojskach zmochanizowanych/, gdzie odległości te podajemy od linii walczących czołowych pododdziałów /od przedniego skraju/.

Użycie DAP w walce ^{oraz} jej zadania wpływa na to, że nie otrzymuje ona samodzielnego pasa tyłów, a swoje urządzenia tyłowe rozmieszcza w rejonach określonych przez dowódcę armii lub korpusu w pasach tyłów dywizji piechoty/ zmochanizowanej/ będących w pierwszym rzucie.

Ugrupowanie bojowe wojsk /artylerii/ jest także czynnikiem wpływającym na ugrupowanie tyłów DAP. Tyły DAP powinny być, tak ugrupowane, aby manewr nimi i ich rozmieszczenie nie ograniczało swobody manewru wojsk /i artylerii/.

A więc tyły DAP powinny być rozmieszczone:

- dywizyjne za stanowiskami ogniowymi dywizjonów;
- brygadowo i DPM - w natarciu między ugrupowaniem bojowym pierwszego a drugim rzutem KA; - w obronie między pierwszym a drugim pasem obrony;
- DPZ i pozostałe urządzenia tyłowe DAP w tylnej części pasa tyłów taktycznych /za drugim rzutem KA/.

Przeznaczenie i charakter pracy poszczególnych urządzeń tyłowych wpływa na kolejność ich rozmieszczenia. Najbliżej SO będą rozmieszczone urządzenia medyczne następnie anuncyjno i pozostałe.

Ważnym czynnikiem ~~wplywającym na rozmieszczenie urzędzeń~~ tyłowych, na ich przygotowanie /wymaga dużo pracy/ jest użycie broni atomowej. A więc urzędzenia tyłowe DAP rozmieszcza się według następujących zasad:

- rozśrodkowanie tj. poszczególne składy i urzędzenia tyłowe rozmieszczają się na większej przestrzeni oraz w pownej odległości pd siebie - ~~składany~~ składy i urzędzenia tyłowe brygad do 1,5 km, a składy i urzędzenia tyłowe dywizji 1,5 - 2 km jedno od drugiego, powierzchnia dla urzędzeń tyłowych brygad 4-6 km² dywizji 10-20 km².
- w oddaleniu od obiektów na które możliwy jest napad atomowy nieprzyjaciela;
- w miejscach ukrytych /za naturalną zasłoną/, wykorzystując do rozmieszczenia ukrycia naturalne jak lasy, parowy, wąwozy itp.;

Należy podkreślić, że rozśrodkowane rozmieszczenie urzędzeń tyłowych nie może wpływać ujemnie na szybką organizację zabezpieczenia brygad w niezbędne środki materiałowe.

Rejony rozmieszczenia urzędzeń tyłowych DAP, powinny:

- znajdować się w pobliżu dróg dowozu i ewakuacji;
- być dogodne do organizacji obrony;
- posiadać dobre warunki maskowania;
- znajdować się w pobliżu źródeł wody, niezbędnej nie tylko dla potrzeb życiowych i technicznych, ale także dla zabiegów sanitarnych i dezaktywacji.

Przy inżynieryjnym przygotowaniu rejonów rozmieszczenia urzędzeń tyłowych DAP / w okresie przygotowawczym do walki/ należy przestrzegać następującej kolejności :

- przygotowanie ukryć dla składu osobowego;
- przygotowanie urzędzeń medycznych, tyłowych punktów dowodzenia;
- przygotowanie rejonów dla rozmieszczenia środków materiałowych, remontowych i transportu;

przygotowanie dojazdów do dróg dowozu i ewakuacji oraz w rejonie urządzeń tyłowych, następnie udoakanalonic wykopanych ukryć.

Należy podkreślić, że do rozmieszczenia urządzeń tyłowych aby zmniejszyć zakres prac przy ich rozbudowie, należy w pierwszym rzędzie wykorzystać ukrycia naturalne, rejonny zajmowane uprzednio przez wojska, a przygotowane do obrony przeciwlotniczej, a dopiero wtedy wykonywać pozostałą niezbędną ilość prac,

Rozbudowę inżynierską urządzeń tyłowych wykonuje się siłami pododdziałów i oddziałów tyłowych DAP, a w miarę możliwości i częściowo przez maszyny inżynierskie / jeżeli są przydzielone do artylerii/

B/ Orientacyjno odległości rozmieszczenia pododdziałów oddziałów i urządzeń tyłowych DAP.

a/ w natarciu

1/ Pododdziały i urządzenia tyłowe dywizjonów za ugrupowaniem swych dywizjonów.

2/ Pododdziały i urządzenia tyłowe brygad:

- BPM / brygadowe punkty medyczne / do 5 km od SO na kierunku większości dywizjonów;

- BPG / brygadowe punkty gospodarcze / do 10 km od SO na kierunku większości dywizjonów.

3/ Pododdziały, oddziały i urządzenia tyłowe dywizji;

- DIM / dywizyjny punkt medyczny / do 10 km od SO na kierunku większości brygad;

- DPZ / dywizyjny punkt zaopatrywania / i pozostałe urządzenia tyłowe dywizji do 25 km od SO na kierunku większości brygad.

Przenieszenie tyłów DAP w toku natarcia zależy od konkretnej sytuacji bojowej i od konieczności zabezpieczenia materiałowego, medycznego brygad i dywizjonów.

Częste przenieszenie urządzeń tyłowych i na krótkie odległości, nie jest celowe.

Urządzenia tyłowe DAP przesuwa się z zasady dostę-
pująca:

- DPM po wykonaniu zadania bliższego przez RP oraz po wykonaniu zadania dnia KA.
- DPZ - po wykonaniu zadania dnia przez KA - zwykle o zmroku.

W czasie natarcia urządzenia tyłowe DAP rozwija się tylko w wypadkach koniecznych, przy tym mogą się one rozwijać częściowo lub całkowicie.

Dla rozmieszczenia pododdziałów, oddziałów i urządzeń tyłowych DAP w toku natarcia, przede wszystkim wykorzystuje się ukrycia naturalne i wszelkie ukrycia i urządzenia zajmowane przez wojska. W razie konieczności wykonuje się proste ukrycia / jak transzeje, szczeliny itp/ dla składu osobowego i zabezpieczenia środków materiałowych.

Urządzenia rozwija się w nowych rejonach tylko po uprzednim rozpoznaniu przeciwnika.

Przenieszczenie tyłów DAP w toku natarcia winno być uzgodnione z szefami tyłów dywizji, które znajdują się w pierwszym rzucie KA.

b/ w chronię.

- 1/ Pododdziały i urządzenia tyłowe dywizjonów są ugrupowaniem swych dywizjonów;
- 2/ Pododdziały i urządzenia tyłowe brygad:
 - KPM - do 8 km od SO na kierunku większości dywizjonów;
 - KPG - do 15 km od SO na kierunku większości dywizjonów.
- 3/ Pododdziały oddziały i urządzenia tyłowe dywizji:
 - DPM - do 15 km od SO na kierunku większości brygad;
 - DPZ i pozostałe urządzenia dywizji do 45 km od SO na kierunku większości brygad.

III, PRACA TYPÓW IAP.

1. Zabezpieczenie materiałowe.

a/ zapasy materiałowe.

Todownie jak w żywności piechoty /DZ/ w DAP dla zabezpieczenia ciągłości zaopatrywania utrzymywane są w ustalonej wysokości - ilości amunicji, rps żywności - zwane zapasami ruchomymi.

DAP posiada następujące zapasy ruchome.

L. P.	Rodzaj materiału	W baterii przy zaskniczeniu przy sprzęcie.	W dywizjonie	W brygadzie	W dywizji	Razem w dywizji
1.	amunicja /jp/	0,5	0,5	-	0,5	1,5
2.	rps /jn/	1	-	1	0,5	2,5
3.	żywność /rdz/	1	1	1	2	5

Duża waga jednostki ognia DAP, wynosząca ok 1209 ton nie licząc amunicji do broni strzeleckiej; i jednostki napakowania jn około 300 ton wpływają na to, że waga zapasów ruchomych DAP jest także bardzo znaczna i wymaga do ich przewozu poważnej ilości transportu.

Niezależnie od zapasów ruchomych w DAP mogą być gromadzone doraźne zapasy środków materiałowych, a szczególnie amunicji oraz w razie potrzeby materiałów pędnych i smarów.

Zapasy doraźne tych środków materiałowych gromadzi się zwykle w okresach przygotowawczych do walki.

Jeżeli chodzi o amunicję artyleryjską to oprócz zapasów

ruchomych, które muszą być uzupełnione do nakazanych norm gromadzi się zapasy doraźne.

Zapasy te z zasady gromadzi się na stanowiskach ogniowych artylerii, a w razie potrzeby i na składzie artyleryjskim.

Ilość amunicji gromadzonej na stanowiskach ogniowych jako zapas doraźny będzie zależała od konkretnej sytuacji. W natarciu będzie to z zasady ilość amunicji przewidziana na okres artyleryjskiego przygotowania oraz na okres artyleryjskiego wsparcia ataku / dla tych brygad i dywizjonów które biorą udział we wsparciu/. Pozostała ilość amunicji przeznaczona na zabezpieczenie natarcia będzie dowożona w toku natarcia.

W obronie z zasady cała ilość amunicji przeznaczona na zabezpieczenie walki DAP / na pierwszy dzień / będzie gromadzona jako zapas doraźny - z tym, że część będzie gromadzona na stanowiskach ogniowych, a część może być złożona na składzie artyleryjskim.

Przeciętne zużycie amunicji artyleryjskiej dla DAP może wynosić:

- w natarciu 2,5 jo - Waga tej ilości amunicji wyniesie
- " " " " - około 3023,5 ton /1 jo=1209.440 kg/
- w obronie 1,5 jo - waga tej amunicji wyniesie
- 1814,16 t.

Uwaga: wagę amunicji liczone wraz z opakowaniem/.

Szczególne uwagę zwraca się także w DAP na przygotowanie zapasów materiałów pędnych i smarów. Oprócz zasadniczych zbiorników we wszystkich pojazdach uzupełnia się dodatkowe i zapasowe zbiorniki oraz posiadana tarę.

W natarciu w przewidywaniu trudności w dowozie, dla zwiększenia czasu pracy / przebiegu / pojazdów mechanicznych bez uzupełnienia w materiały pędne i smary mogą być wydzielone dodatkowe ilości materiałów pędnych i smarów w takiej tarze / karnistry banki itp / dla każdego pojazdu mechanicznego.

Powyższe przedsięwzięcia wykonuje się z zasady bez zwiększenia zapasów ruchomych w całości DAP.

Zużycie mps dla DAP średnio na dobę może wynosić:

- w natarciu 0,35 - 04 jn - o wadze około 105-120 ton
- w obronie 0, 15. jn - o wadze około 45 ton.

Jeżeli chodzi o żywność to w DAP prócz zapasów ruchomych, które przed walką winny być uzupełnione, z zasady innych zapasów / dołącznych / nie gromadzi się.

W środki materiałowe / głównie w amunicję / zabezpiecza się w pierwszym rzędzie te brygady, które wykonują najważniejsze zadania / będące na głównym kierunku lub wysiłku / oraz te, które poniosły największe straty materiałowe w czasie napadu atomowego nieprzyjaciela.

Dla natychmiastowego uzupełnienia środków materiałowych zniszczonych w wyniku ataku atomowego nieprzyjaciela w DAP utrzymuje się rezerwę środków materiałowych poszczególnych rodzajów zaopatrzenia / najczęściej amunicję i mps /.

Rodzaj środków materiałowych jakie należy posiadać w rezerwie oraz ich wysokość określa dowódca DAP w zależności od konkretnej sytuacji.

Rezerwę środków materiałowych umieszcza się na środkach transportowych i rozmieszcza się w pobliżu tyłowego punktu dowodzenia, a wykorzystuje się na rozkaz dowódcy dywizji.

przez wymienionych środków materiałowych w DAP przygotowuje się inne niezbędne środki materiałowe, jak i materiały dezaktywacyjne, sprzęt i materiały ~~medycyny~~ ~~sanitarne~~, umundurowanie, materiały budowlane do rozkudowy ~~urządzeń~~ tyłowych a także materiały do remontu techniki.

b/ Zaopatrywanie i organizacja dowozu.

Z pośród wielu właściwości bojowych artylerii prawie wszystkie mówią o jej potężności ogniowej. Aby te właściwości artylerii mogły być w pełni wykorzystane, musi ona rozporządzać w razie potrzeby odpowiednią ilością amunicji. Dlatego też zaopatrywanie w amunicję w zakresie zabezpieczenia materiałowego w DAP, zajmują podstawowe miejsce.

Źródłami zaopatrywania w amunicję oraz pozostałe środki materiałowe dla DAP najczęściej będą urządzenia tyłowe armii to jest tego związku operacyjnego, któremu została przydzielona na czas operacji.

Dowód środków materiałowych w DAP organizuje się na ogólnych zasadach dowozu. Jednakże trzeba podkreślić, że zasada ta, głównie będzie dotyczyć odpowiedzialności ~~za dowóz/szczębel~~ wyższy do niższego / oraz jego planowania, gdyż sposób wykorzystania transportu w organizacji dowozu będzie ^{rozny} // dowóz transportem według zarządzenia/.

Dowóz środków materiałowych z urządzeń tyłowych armii /polowej bazy armii, wysuniętego oddziału polowej bazy armii itp./ DAP organizuje najczęściej własnym transportem.

^{dowóz} bywa najczęściej organizowany środkami transportowymi ~~szczębla~~ niższego ze ~~szczębla~~ wyższego.

Zasadnione jest to posiadaniem przez dywizje, brygady i dywizjony silnego transportu dowożącego środki materiałowe a wpływa to także z zasad użycia DAP w walce.

W oddzielnych wypadkach środki materiałowe z urządzeń tyłowych armii mogą być dowożone środkami transportowymi batalionu samochodowo - transportowego dywizji, bezpośrednio do urządzeń tyłowych brygad i dywizjonów, a nawet jeżeli chodzi o amunicję na stanowiska ogniowe.

W razie konieczności szef tyłów DAP za zezwoleniem dowódcy dywizji może użyć dla dowozu środków transportowe brygad i dywizjonów.

Kiedy transport dywizji i brygad oraz dywizjonów w określonej sytuacji nie zabezpiecza dowozu dla wzmocnienia go na zarządzenie szefa tyłów armii - równoległe z transportem dywizji może pracować transport armijny. Wykorzystanie transportu armijnego dla dowozu środków materiałowych do urzędzeń tyłowych DAP może mieć najczęściej miejsce w natarciu.

W wypadku gdy sytuacja tego wymaga a nie ma możliwości wykorzystania innych środków transportowych - wyjątkowo na zarządzenie dowódcy dywizji dla dowozu i ewakuacji wykorzystują się ciągniki artyleryjskie / samochodowe/.

Transport Batalionu samochodowo-transportowego DAP, może zabezpieczyć codziennie przy odległości DPZ od składów armijnych 75 km - dowóz następujących ładunków/biorąc pod uwagę fakt, że dowóz będzie organizowany w porze nocnej lub w warunkach złej widoczności/:

- amunicji około 0,5 jn - tj. około 600 ton;
- ropa około 0,5 jn - tj. około 150 ton;
- żywności 2 rdn - tj. około 54 ton.

Przy odległości DPZ od składów armijnych do 150 km możliwości dowozu zmniejszają się o połowę.

Jak z powyższego wynika, sposób organizacji dowozu środków materiałowych zależy od różnych okoliczności i warunków. Te warunki oraz okoliczności które trzeba uwzględnić przy organizacji dowozu będą z zasady następujące:

- odległość DPZ od składów armijnych;
- ilości przewożonych środków materiałowych;
- ładowność i stan techniczny transportu;
- średni dzienny przebieg transportu;
- stan dróg dowozu i ewakuacji, poza roku dnia;
- możliwości wykorzystania dróg dowozu i ewakuacji /DAP nie posiada samodzielnych/.

- działanie lotnictwa nieprzyjaciela oraz użycie broni atomowej, które może na dłuższy czas utrudnić względnie uniemożliwić ruch na drogach dowozu i ewakuacji itp.

Z doświadczeń pracy tyków Armii Radzieckiej znany także różne sposoby organizacji dowozu.

Przykład 1.

W dywizjach 4 korpusu artylerii przekłaniania w 1944 r. w działaniach bojowych na zachodnim brzegu WISŁY dowódz amunicji organizowany był w następujący sposób.

Za względu na przeszkodę wodną jaką była WISŁA/ oraz niemożliwością rozmieszczenia DPZ na zachodnim brzegu WISŁY /przyczółek/ dywizyjny skład artyleryjski podzielono na dwie części: zasadniczą część składu /właściwy skład/ rozmieszczono na wschodnim brzegu WISŁY, a z części wydzielonej zorganizowano oddział dywizyjnego składu artyleryjskiego, który rozmieszczono na zachodnim brzegu WISŁY.

Po rozmieszczeniu w ten sposób składu artyleryjskiego amunicję ze składów frontowych dowożono do składów dywizyjnych rozmieszczonych na wschodnim brzegu WISŁY - transportem batalionów samochodowo-transportowych dywizji, następnie z tego składu amunicję, specjalnie do tego celu wydzielonymi samochodami z batalionu samochodowo-transportowego dowożono do oddziału składu artyleryjskiego, rozmieszczonego na zachodnim brzegu WISŁY. Następnie od oddziałów składów artyleryjskich dowóz amunicji na SO wykonywany był transportem dywizjonów.

Przykład 2.

W operacji Budapeszteńskiej - październik 1944 luty 1945 r. dowódz amunicji w IGLAP organizowano i zabezpieczono w następujący sposób.

Dowódca 16DAP po zapoznaniu się z limitem amunicji przeznaczoną przez armię dla dywizji rozdzielił ją na brygady pozostawiając niezbędną ilość dla uzupełnienia zapasów na dywizyjnym składzie artyleryjskim /EPZ/. Na podstawie decyzji dowódcy szefa tyków dywizji sporządził plan dowozu oraz przy współpracy szefa uzbrojenia rozdzielnik na amunicję. Następnie wyciągi z planu dowozu oraz z rozdzielnika otrzymał dowódca batalionu samochodowego i poszczególne brygady.

Po wykonaniu tych czynności wysłano przedstawiciela z dywizyjnego składu artyleryjskiego na artyleryjski skład armii z zadaniem natychmiastowego zawiadomienia szefa sztabu i szefa tyków dywizji o dostawie na skład amunicji przeznaczonej dla 16DAP.

Po otrzymaniu meldunku /przez radio/ natychmiast rozpoczęto dowóz.

Benicważ w batalionie transportowo-samochodowym nie było pełnego etatu samochodów w zasadzie brygady i dywizyjny dowóz amunicję swoim transportem, a transport batalionu samochodowo-transportowego wykorzystywano dla dowozu ze składów armii na skład dywizji oraz równoległe z transportem tych brygad, które nie były w stanie zabezpieczyć dowozu we własnym zakresie /dowóz ze składów armii/.

W celu zabezpieczenia odpowiedniego rozdziału amunicji, zabezpieczenia i kontroli jej dowozu zorganizowane były trzy operacyjne grupy.

Pierwsza grupa - na czele z szefem uzbrojenia znajdowała się przy składzie armii skąd dywizja otrzymała amunicję.

Zadaniem jej był rozdział amunicji na poszczególne kolumny i dopilnowanie załadunku.

Przedstawiciel tej grupy meldował przez radio szefowi sztabu i szefowi tyków o otrzymaniu, załadunku oraz odprawieniu transportów z amunicją.

Druga grupa - na czele z dowódcą kompanii dowozu amunicji znajdowała się na drodze dowozu i kontrolowała termin przejścia kolumn z ładunkiem i przez gońca meldowała do tyłowego punktu dowodzenia o stanie i czasie przejścia kolumny.

Trzecia grupa - na czele z pomocnikiem szefa sekcji organizacji i planowania dywizji znajdowała się przy sztabie dywizji i śledziła za dowozem amunicji/ i innych środków materiałowych/ do brygad i dywizjonów, a także na stanowiska ogniowe.

Taki sposób organizacji dowozu i jego kontrola zabezpieczyła nieprzerwaną pracę transportu oraz zgromadzenie przez 16DAP w nakazanym terminie potrzebnej ilości środków materiałowych.

2. Zabezpieczenie medyczne.

Zabezpieczenie medyczne w DAP w zależności od sytuacji i charakteru jej wykorzystania zapewniana się:

- siłami i środkami pododdziałów medycznych dywizji i brygad;
- przez wykorzystanie urzędzeń medycznych związków taktycznych piechoty w postaci których działają brygady DAP.

Zabezpieczenie medyczne w DAP organizuje szef służby medycznej dywizji na podstawie wytycznych dowódcy dywizji /wytycznych szefa tyłów dywizji/ oraz na podstawie zarządzeń szefa służby medycznej armii lub korpusu, do którego będzie przydzielona.

Pierwszej pomocy rannym, porażonym na SO udzielają sanitariusze baterii oraz instruktorzy sanitarni/względnie felerzerzy/ dywizjonów.

Rannych porażonych na SO zbiera się w jeden rejon organizując dywizjonowe posterunki medyczne. W wypadku gdy dywizjony będą wzmocnione personalem oraz sprzętem medycznym organizuje się dywizjonowe punkty medyczne.

Z dywizyjnych posterunków medycznych / lub punktów medycznych / rannych, porażonych ewakuuje się na brygadowe punkty medyczne gdzie udziela się im odpowiedniej pomocy. Ewakuację rannych porażonych z dywizjonów organizują starści lekarze brygad sikami i środkami ambulansów medycznych.

Ranni i porażeni z dywizjonów mogą być także ewakuowani na punkty medyczne piechoty.

Z brygadowych punktów medycznych ewakuację rannych i porażonych przeprowadza się na DPM dywizji artylerii przelatanymi lub bezpośrednio do szpitali armijnych / jeżeli są w niewiśniętej odległości /, co najczęściej może mieć miejsce w natarciu.

Na DPM udziela się rannym i porażonym pomocy chirurgicznej i ogólnolekarskiej.

Z dywizyjnego punktu medycznego ranni i porażeni ewakuowani są transportem armii do szpitali armijnych.

W wypadku uderzenia atomowego nieprzyjaciela w rejony rozmieszczenia artylerii przeprowadza się w rejonie wybuchu przedsięwzięcia leczniczo-ewakuacyjne stosownie do planów obrony przeciwatomowej opracowanych przez odpowiednie sztaby.

Zgodnie z tymi planami dla wykonania prac przy likwidacji skutków napadu atomowego organizuje się grupy awaryjno-ratunkowe, w skład których włącza się personel medyczny wydzielony z dywizjonów, brygad a nawet i dywizji. Personel medyczny zabezpiecza się w niezbędne środki i sprzęt medyczny oraz w transport sanitarny.

Personel medyczny w składzie grup awaryjno-ratunkowych wyszukuje i zbiera rannych i porażonych w rejonie zbiórki, udziela im pierwszej pomocy medycznej, a porażonych zdolnych do samodzielnego poruszenia się odsyła do najbliższego punktu kąpielowo-dezaktywacyjnego, część porażonych może być wyewakuowana na DPM.

W akcji tej biorą udział punkty medyczne brygad, które uległy skutkom napadu atomowego oraz DPM - który jednak bierze udział w tej pracy w takim zakresie, aby nie ^{przerwać} ~~przerwać~~ ciągłość zabezpieczenia medycznego innych brygad. Jednocześnie wydziela się w miarę możliwości niezbędne siły i środki do odtworzenia urzędów medycznych brygad w wypadku ich zniszczenia.

Personel medyczny wydzielony do grup awaryjno-ratunkowych niesie pomoc medyczną porażonym aż do czasu przybycia w rejon wybuchu atomowego pododdziału / oddziału / medycznego specjalnego przeznaczenia armii, który organizuje kwalifikowaną pomoc medyczną porażonym oraz ich ewakuację. Z rejonów zbiórki porażonych ewakuuje się do specjalnych szpitali armijnych.

Jeżeli chodzi o zabiegi sanitarno ze składem osobowym skażonymi środkami promieniotwórczymi, to dywizjony i brygady DAP będą najczęściej korzystać z punktów kapielowo-dezaktywacyjnych oddziałów i związków piechoty /lub zmechanizowanych/.

Siły i środki kompanii medycznej DAP na zarządzenie dowódcy dywizji mogą być w pownych wypadkach użyte dla wykonania oddzielnych zadań ujętych planem armii względnie KA.

W szczególności mogą być użyte do następujących zadań:

- dla wzmocnienia punktów medycznych związków taktycznych piechoty, drogą przydzielenia im ludzi i sprzętu, względnie przez rozwijanie DPM /DAP / w pobliżu punktu medycznego DP /lub DZ/ w celu przyjęcia części rannych i porażonych i w ten sposób odciążenia tych punktów;
- dla rozwijania samodzielnego punktu medycznego /DPM/ w celu zabezpieczenia manewru punktów medycznych dywizji piechoty /lub DZ/.

Kompanię medyczną DAP przy takim jej wykorzystaniu nie dzieli się na małe grupy, ale z zasady wykorzystuje się w całości dla zachowania jej gotowości do wykonania nowego zadania.

Ewakuację rannych i porażonych z brygadowych punktów medycznych, przeprowadza się w wymienionych wypadkach wprost na najbliższe punkty medyczne piechoty /wojsk zmechanizowanych/-wykorzystując jednak do tej ewakuacji transport artylerii.

W DAP do ewakuacji rannych szeroko wykorzystuje się opróżniony transport dowożący, ^{amunicję} a powracający do tyłu.

3. Zabezpieczenie techniczne.

Za organizację ewakuacji i remont uszkodzonego sprzętu artyleryjskiego w dywizji ^{oraz} w brygadach ^{odpowiedzialni} są szefowie uzbrojenia.

Za organizację ewakuacji i remont samochodów w dywizji oraz w brygadach odpowiedzialni są pomocnicy dowódców do spraw technicznych.

W dywizjonach organizacją przeglądów technicznych oraz ewakuacji i remontów uszkodzonego sprzętu kierują: sprzętem artyleryjskim technicy artyleryjscy; samochodów technicy samochodowi.

Zasadniczymi zadaniami typów DAP w zakresie zabezpieczenia technicznego jest:

- przygotowanie sprzętu do walki;
- obsługa techniczna sprzętu na polu walki;
- remont i dezaktywacja sprzętu na polu walki;
- ewakuacja uszkodzonego sprzętu na PZU i jego remont;
- zabezpieczenie brygad w środki remontowe i części zamienne;
- kontrola właściwej obsługi i eksploatacji sprzętu.

W celu należytej i sprawnej organizacji zabezpieczenia technicznego środki remontowe wykorzystuje się i rozmieszcza następująco:

- częścią środków remontowych dywizji - przede wszystkim na głównym kierunku - wznoszą się brygady;
- pozostała część środków remontowych pozostaje i pracuje na PZU.

W toku walki remont sprzętu artyleryjskiego oraz pojazdów mechanicznych przeprowadza się:

- na miejscu uszkodzenia / w ukryciach / środkami remontowymi dywizjonów i brygad;
- na brygadowych PZU i w miejscach rozmieszczenia warsztatów artyleryjskich - siłami i środkami brygad;

na dywizyjnym PZWW i w miejscu rozmieszczenia warsztatu artyleryjskiego - sikami i środkami dywizji.

W wypadku jeżeli sikami i środkami dywizji sprzętu nie można wyremontować lub remont będzie trwał dłuższy czas, sprzęt ewakuowany jest do urzędzeń armijnych.

W celu przygotowania sprzętu artyleryjskiego oraz wszelkich pojazdów mechanicznych na okres walki przewiduje się:

- stworzenie zapasów środków remontowych, części zapasowych i agregatów w brygadach i dywizjonach a o ile jest to możliwe i przy każdym sprzęcie;
- zabezpieczenie pojazdów w pomocniczy sprzęt saperski oraz w plandeki dla przykrycia ładunków;
- wydzielenie w skład każdej kolumny środków dla dozaktywacji sprzętu artyleryjskiego i pojazdów mechanicznych,
- przydzielenie dla kolumn dozometrów.

Przy likwidacji skutków napadu atomowego npla środki remontowe dywizji i brygad wysuwa się w rejon największego skupienia uszkodzonego sprzętu, gdzie w terenie nie skażonym rozwijają się do pracy. Warsztaty samochodowe organizują punkty zbiórki wozów uszkodzonych.

Warsztaty samochodowe i artyleryjskie organizują także place do dozaktywacji sprzętu.

Warsztaty natychmiast po rozwinięciu się przystępują do pracy i po przeprowadzeniu dozaktywacji sprzętu wykonują /w miarę ich możliwości/ remonty.

W pierwszym rzędzie do dozaktywacji i remontu podlega sprzęt artyleryjski i środki ciągu, a następnie środki transportowe, które uległy nieznacznym uszkodzeniom. Pozostały sprzęt z zasady będzie ewakuowany do armii.

Ewakuacja uszkodzonego sprzętu może być wykonana różnymi sposobami i środkami.

Sprzęt artyleryjski ewakuje się najczęściej swoimi środkami ciągu. Jeżeli środek ciągu danego działka jest także uszkodzony /rozbity/, to dla ewakuacji mogą być

wykorzystano zapasowe środki ciągu baterii, względnie sprzęt artyleryjski może być ewakuowany środkami wydzielonymi przez warsztaty artyleryjskie.

Do ewakuacji środków ciągu oraz samochodów transportowych wykorzystuje się pusty transport powracający do tyłu.

IV. WŁAŚCIWOŚCI DOWODZENIA TYŁAMI DAP.

Ogólne zasady planowania i dowodzenia tyłami DAP są podobne do zasad planowania i dowodzenia tyłami związków taktycznych piechoty.

Jednakże w planowaniu i dowodzeniu tyłami DAP wynikają pewne właściwości z których najważniejszymi są:

1. Brak samodzielnego pasa tyłów, oraz dróg dowozu i ewakuacji korzystanie przez DAP z niektórych urządzeń tyłowych piechoty /np. z nocychnych / powoduje konieczność ścisłej współpracy szefa tyłów DAP z szefem tyłów dywizji piechoty, a także i z szefem tyłów KA - w pasach których roznieśczają się urządzenia tyłowe DAP. Współpraca ta obejmuje szczególnie takie zagadnienia

jak:

- roznieśczenie urządzeń tyłowych;
- ochrona i obrona tyłów;
- wykorzystanie dróg dowozu i ewakuacji;
- korzystanie z urządzeń tyłowych piechoty.

2. Podział brygad i dywizjonów i ich wykorzystanie w składzie różnych grup artyleryjskich nie zwalnia dowódcy dywizji i szefa tyłów od organizacji zabezpieczenia materiałowego nocychnego i technicznego pododdziałków niezależnie od tego w skład jakiej grupy będą one wchodziły i gdzie będą wykorzystane.

Wpływ to na pracę tyłów DAP i wymaga dokładnego planowania materiałowego i sprężystego dowodzenia tyłami, co oczywiście jest bardzo utrudnione i skomplikowane.

WNIOSKI:

1. Osiągnięcie pełnego zabezpieczenia materiałowego DAP wymaga bardzo dokładnej i sprawnej organizacji i pracy tyłów dywizji.
2. Na wypadek zniszczenia środków materiałowych przez broń atomową należy posiadać rezerwę zasadniczych środków materiałowych dla natychmiastowego ich uzupełnienia w pododdziałkach w których zostały zniszczone.
3. Ze względu na posiadanie przez DAP dużej ilości techniki należy zwrócić w DAP szczególną uwagę na sprawna organizację zabezpieczenia technicznego.
4. Kierowanie zabezpieczeniem materiałowym, medycznym i technicznym w DAP jest bardzo skomplikowane i wymaga sprężystego dowodzenia tyłami.

Źródła:

Regulamin polowy część II rozdział XVI.

- Właściwości działek bojowych wojsk w warunkach użycia broni atomowej i bojowych środków promieniotwórczych, rozdział VI.

- Instrukcja o obronie przeciwatomowej wojsk strony: 30-31,

36-43, 62-

75 82-85.

- Materiały z zakresu technikum na szczebla taktycznym zbiór Nr. 2 rozdział III.

OPRACOWAŁ ST. WYKŁADOWCA
KATEDRY TAKTYKI TYŁÓW

WÓJCICKI - kpt.

ZATWIERDZAM
SZEFA KATEDRY TAKTYKI TYŁÓW

WISNIEWSKI - płk.

Wydrukowano 100 egz.

Egz. Nr. 1-100 Biblioteka T jna

Wykon. kpt. WÓJCICKI

Nr. ks. 2068

Dnia 3.8.55 r.

